

НЕОТГОВАРАШЕ НИЩО, САМО ПЛАЧЕШКОМЪ ПРО-
 САШЕ ПРОШКЪ. ТОГАВА НѢКОЙ СИ ОТЪ ПРѢД-
 СТОАЩИ-ТѢ КАЗА: ОТЧЕ! ТОЙЗИ Е ТВОЙ-ТЪ
 УБИЙЦА, КОЙ-ТО ВѢШЕ НАДЪМАНЪ ОТЪ ЕРЕТИ-
 ЦИ-ТѢ ДА ТЯ ПРОКОДЕ СЪ НОЖЪ, ИЗ Хри-
 СТОСЪ ТЯ ЗАВАРДИ; ПРОЧЕЕ СЕГА СЯ Е ПОКА-
 ДАЛЪ И ПРОЩЕНІЕ ИСКА. ТОГАВА С-ТЫЙ СЯ О-
 БЪРНА КАМЪ ЮНОША И РЕЧЕ: ГОСПОДЬ НАШЪ
 ІІСЕСЪ ХРИСТОСЪ ДА ТЯ ПОМИЛВА, О ВЪЗЛЮ-
 БЛЕННЫЙ, И ДА ТИ ПРОСТИ СЪГРѢШЕНІА-ТА, СА-
 МО ОТСѢГА ВЪДИ НАШЪ, НАПЪСТИ ЕРЕСЬ-ТЪ
 И ПРИСТЪПИ ДО ХРИСТА БОГА; РАКОТИ МЪ
 ВѢРНО; И ТЪИ ОТПЪСТИ ЮНОША ИСПРОСТЕНЪ.
 ТОВА СЯ РАЗЧЮ ПО ВСИЧКЫА ГРАДЪ, И ВСѢ-
 КОЙ, РАЗПАЛЕНЪ ОТЪ ЛЮБОВЬ КАМЪ С-ГО, ЧЮ-
 ДАШЕ СЯ НА НЕГОВО-ТО НЕЗЛОБИВО СЪРДЦЕ.
 СЛѢДЪ ТОВА ХВАНАХЪ ДА СЯ СЪВІРАТЪ ЕПИ-
 СКОПИ-ТѢ ЕДНО ЗА ДА ПОСТАВАТЪ ПАТРІАРХА
 ВЪ ЦАРИГРАДЪ, А ДРЪГО ДА ПРОКААНЪТЪ ЕРЕСЬ-
 ТЪ У ВТЕРЫА ВСЕЛЕНСКИЙ СЪБОРЪ; ТАМЪ КА-
 ТО СЯ НАБРАХЪ ДО СТО И ПАТДЕСАТЬ ПРАВО-
 СЛАВНЫ ЕПИСКОПИ, МѢЖДЪ КОИ-ТО ГЛАВНЫЙ
 БѢШЕ МЕЛЕТІЙ АНТІОХІЙСКИЙ. С-ТЫЙ ГРИ-
 ГОРІЙ БОГОСЛОВЪ АКО И ДА НЕРАЧАШЕ ДА СѢ-
 ДНЕ НА ПАТРІАРШЕСКЫА ПРѢСТОЛЪ, ИЗ УМО-